No. 1895 Zaterdag 8 Mei 1920. 37ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN

Dit Blad verschijnt eiken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, Aruba en de Bovenwindsche eilanden per drie maanden fl. 2.— bij vooruitbetaling.

BUREAU VAN HET BLAD
St. Elizabeths-gasthuis.
DRUKKER: B. L. BOGAERS.

Voor het Buitenland per jaar fl. 10.—
Afzonderlijke nummers fl. 0.15.
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels f. 0.50; voor elken regel meer 7½ cts.

KOLONIALE RAAD.

Begrooting voor 1921.

Memorie van Antwoord.

Algemeene beschouwingen.

Het was ondergeteekende aangenaam te vernemen, dat de Raad alle mogelijke medewerking wenscht te verleenen om de begrooting alsnog tijdig te behandelen, welke toezegging ten zeerste op prijs wordt gesteld en blijk geeft van eene goede samenwerking tusschen Raad en Bestuur.

Ondergeteekende heeft bereids bij den Minister van Koloniën aangedrongen om, zooals Zijne Excellentie zich ook voorstelt, het Regeeringsreglement zoodanig te wijzigen, dat de indiening der begrooting plaats moet hebben op den eersten Dinsdag der maand April en de vaststelling vóór den laatsten Dinsdag der maand Mei.

Ondergeteekende wenscht gaarne te bezuinigen waar dit mogelijk is. Dat de scheiding tusschen de Boven- en Benedenwindsche eilanden, zooals men vermeent, tot vermindering van de bijdrage uit 's Rijks schatkist zal leiden, kan hij niet toegeven en hij deelt de meening van den Minister van koloniën, geuit bij de mondelinge behandeling der begrooting van de kolonie voor het jaar 1920, „dat eene scheiding al dadelijk zal afstuiten op de financieele bezwaren, welke onafscheidenlijk verbonden zouden zijn aan de meerdere staatkundige zelfstandigheid"; terwijl „practisch de maatregel ook niet bepaald noodig zal voorkomen, mits het plaatselijk bestuur bevredigend wordt georganiseerd, zoodat zuiver locale belangen zooveel mogelijk ter plaatse kunnen worden geregeld." Hoe deze decentralisatie zal worden ingericht, kan ondergeteekende nog niet mededeelen, maar deze zaak blijft voortdurend zijn aandacht houden.

— Het personeel der zoogenaamde havenpolitie, dat uit 1 hoofdagent, 2 agenten 1ste klasse en 7 agenten 2de klasse bestaat, wordt zooveel mogelijk gekozen uit de beste manschappen van de straatpolitie in het 1ste district op dit eiland. Het staat onder onmiddellijk bevel van den Commissaris van politie, die den dienst regelt, met inachtneming van door den Procureur-Generaal noodig geoordeelde voorschriften.

De havenpolitie verkent elk schip, dat de haven binnenkomt en staat den havendokter bij zijn onderzoek bij; zij neemt de zoogenaamde depositos der aangekomen passagiers in ontvangst en controleert de vertrekkende reizigers en schepen; zij doet 's nachts en overdag politiedienst in de haven, het Schottegat en op de werven; zij doet dienst aan boord van de passagiers-stoomschepen; zij houdt toezicht bij het in- en uitladen van licht ontvlambare stoffen, aan boord van zeilschepen en van licht ontplofbare stoffen, alsmede bij het verschepen hiervan naar en uit 's lands bergplaats; zij brengt, op last van den havendokter, zieke passagiers en schepelingen naar de ziekeninrichting; in den laatsten tijd houdt zij toezicht, dat geen alcoholische dranken aan boord van amerikaansche schepen worden gebracht; zij helpt, zoo noodig, de gewone straatpolitie.

De dienst is zwaar en de agenten klagen hierover, vooral bij ziekte van de manschappen.

Er wordt zooveel mogelijk gezorgd, dat de noodige activiteit wordt ontwikkeld; doch het personeel zal uitgebreid moeten worden, terwijl in overweging is om bij de reorganisatie, of misschien reeds eerder, eene andere controle der havenpolitie in te voeren.

— Wat de scheiding van Kerk en Staat betreft, is ondergeteekende het geheel eens met de leden, die opmerkten, dat vooruitloopen op deze scheiding, voorgesteld in Holland, ongewenscht is, te meer waar nog absoluut onbekend is, op welke grondslagen zij zal berusten.

— Hoewel moet worden toegegeven, dat de voor den landbouw gedane uitgaven, tengevolge van de dikwijls zoo ongunstige klimaatsomstandigheden niet steeds dat nut hebben afgeworpen, als waarnaar door den landbouwkundigen dienst is gestreefd, uit het oog mag niet verloren worden, dat er o. a. met het invoeren en het telen van sommige nieuwe voeder- en voedselgewassen, het verschaffen van zaden- en plantmateriaal, het verbeteren van het kleinvee- en pluimvee-ras, alsmede de toepassing van betere grondbewerking goede en nuttige resultaten zijn verkregen.

De uitbreiding der aloëcultuur op de Benedenwindsche eilanden is een gevolg geweest mede van de Bestuursmaatregelen op landbouwgebied.

Een nieuwe wijze van besproeiing is ingevoerd door den landbouwkundigen dienst welke van veel nut kan worden voor de teelt van groenvoer en de groententeelt.

Als is het waar, dat landbouw en veeteelt op onze droge Benedenwindsche eilanden vaak met geen geringe moeilijkheden hebben te kampen, het is evenzeer waar, dat zij belangrijke bestaansfactoren vormen voor een groot deel van de bewoners der kolonie.

Het is en blijft daarom steeds noodig, dat van Bestuurswege de belangen ook van die bestaansfactoren worden gesteund en bevorderd door middel van een landbouwkundigen dienst.

Waar het verder in de bedoeling ligt, binnenkort bij eene wenschelijkheids-begrooting aan Uwen Raad voorstellen te doen ten doel hebbende de opheffing van den economischen toestand van een zeer belangrijk deel der bevolking, daar zal, tot het eventueel helpen uitvoeren dier voorstellen, de landbouwkundige voor de Benedenwindsche eilanden zeker nog niet kunnen worden gemist.

— Ondergeteekende is het volkomen eens met het lid, dat als zijne meening te kennen gaf, dat er van de uitgaven voor den openbaren gezondheidsdienst op deze begrooting gebracht, niets gemist kan worden.

Waar Curaçao nu eenmaal er op uit is om — en ten rechte — zijn haven in het buitenland een goeden naam te geven, dáár is men dan dan ook verplicht om den geheelen gezondheidsdienst op peil te houden; en dit kost nu eenmaal geld, ja zelfs zeer veel geld. Maar dit geld is in alle opzichten goed besteed.

— Ondergeteekende meent, dat de bezwaren geopperd tegen de verhooging van het bedrag aan het St. Elisabeth's gasthuis en het krankzinnigengesticht uit te keeren voor de daarin opgenomen personen, ongegrond zijn. Een zieke is niet met een gevangene te vergelijken. Dit blijkt reeds uit de uitgaven per man en per dag in de gevangenis en in de inrichting tot behandeling van lijders aan besmettelijke geslachtziekten. Ofschoon de patiënten in deze laatste inrichting als regel geen bijzonder dieet behoeven te houden, kosten zij toch reeds veel meer dan de gevangenen.

In het St. Elizabeth's gasthuis en het krankzinnigengesticht, waar ook velen zijn, die dieet moeten houden, zijn de kosten voor voeding uit den aard der zaak hooger dan in de bovenvermelde inrichtingen.

Bovendien komt het ondergeteekende billijk voor, dat de ziekeninrichtingen ook voor de verpleging iets vergoed krijgen.

— Wat de afdeeling Openbare werken betreft zij het volgende opgemerkt.

Enkele werken, op de begrootingen voor 1919 en 1920 voorkomende, konden en kunnen niet worden uitgevoerd door gebrek aan technisch personeel en door het gebrek aan materialen, die uit het buitenland verkregen moesten worden. Getracht wordt, zooveel mogelijk die geschoolde krachten te krijgen en reeds is een opzichter uit Holland gezonden en zijn nog twee aangevraagd. Gehoopt wordt, dat in 1921 dit personeel volledig zal zijn en dat men door de levensomstandigheden der arbeiders te verbeteren en het aan geregeld werk te helpen hen zal kunnen weerhouden weg te trekken.

Het is te betreuren, dat gebrek aan toezichthoudend personeel niet bevorderlijk is aan het geregeld doorwerken van de arbeiders; de werklieden leveren bij Openbare werken, onder voldoend toezicht, niet minder werk dan bij particulieren.

De vereeniging van de verschillende posten, opgenomen in de artikelen 134 en 135 der begrooting, komt niet aanbevelingswaardig voor.

Al werd hiertoe besloten, dan zou het voor een goed beheer en ook voor den technicus toch noodig zijn, dat op het kantoor van Openbare werken afzonderlijk aanteekening gehouden werd van de kosten van de verschillende bouwwerken.

Indien het niet gedaan werd, zou men per slot in het geheel niet meer weten, waar de schoen in deze abnormale tijden wringt.

Het administratief personeel bij Openbare werken bestaat uit een kantoorchef, een klerk en een schrijver, welke laatste tevens den weerkundigen dienst bijhoudt en toezicht houdt op de waterverstrekking, het geen toch niet overdadig kan worden genoemd.

— Geleend kan worden voor die kapitaalsuitgaven, welke later productief kunnen worden en waaruit dan rente en aflossing zou kunnen worden voldaan. De leening heeft niet in de kolonie zelf plaats, maar zal eventueel door het Moederland geschieden. Waarschijnlijk zal voor de leening 5% 's jaars moeten worden betaald.

Ook ondergeteekende hoopt, dat door stijging van de inkomsten en door het toepassen van zuinigheid overal waar dit mogelijk is, in de toekomst eene bijdrage van het Moederland niet meer noodig zal zijn. Waar echter, zooals reeds in de memorie van toelichting is medegedeeld, binnenkort niet onbelangrijke sommen zullen worden aangevraagd tot het nemen van maatregelen noodzakelijk voor de economische opheffing van de kolonie, zal in de eerstvolgende jaren nog steun van het Moederland moeten worden gevraagd.

DE INTERNATIONALE BETEEKENIS VAN HET PAUSDOM

Voor katholieken is de Paus de eenige internationale persoonlijkheid, krachtens Zijn verheven geestelijk ambt, welks kring zich over de geheele wereld uitstrekt.

Maar ook voor niet-katholieken valt de internationale beteekenis van het Pausdom niet te loochenen. Men moge het Pausdom als wereldmacht trachten te ontkennen, zooveel men wil; de geschiedenis van het verledene, en de ondervinding van het heden dwingen eenieder, die niet door het vooroordeel in slavenketenen geklonken, ziende toch wetens en willens zijn oogen wil gesloten houden, de erkentenis af, dat er geen macht op de wereld bestaat, welke die van het Pausdom evenaren kan.

De wereld heeft den Paus noodig. Die overtuiging dragen de volken en ook de regeerders ondanks zich zelven. Eigen onmacht hebben tot die erkentenis gedwongen, welke wel niet door woorden, maar wat sprekender is, door daden tot uiting gebracht wordt.

De regeeringen zijn verstoord over hare onmacht om zonder den wereldomvattenden invloed, welke alleen van het Pausdom uitgaat en welken zij zelven niet kunnen uitwerken, de belangen der volken op doelmatige wijze te kunnen behartigen.

In oogenblikken, dat de duisternissen, waarin zij gehuld zijn, schijnen te zullen doorbroken worden door een schemerlichtje, dat aan den gezichtseinder opgaat, roepen zij verwaten uit: Rome is de vijand! Maar zoodra dit lichtschijntje wederom aan den horizon is verdwenen, als de zon in de Noordpoolstreken, en de duisternissen der wanhoop alles in donkere nachten hullen, zien zij slechts éene ster van hope schitteren, de ster boven het Vatikaan. En van alle geslachten worden de schreden gericht naar Rome, naar het Rome des Pausen, het Vatikaan.

De huidige wereld biedt ons dat schouwspel aan. Duitschland, Frankrijk, zoovele andere landen.

Het beruchte woord van Bismarck, toen hij stond op het hoogtepunt zijner macht en geheel Europa hem naar de oogen keek, klonk: „Wij gaan niet naar Canossa." De Kultuurkampf was toen met hevigheid ingeluid; aan de katholieke kerk had de veelvermogende rijkskanselier den oorlog verklaard; de betrekkingen met Rome waren afgebroken. De man, die in drie oorlogen had gezegevierd en in de binnenlandsche staatkunde met schier onbeperkte macht optrad, meende, dat van een buigen voor, of zelfs van een toenadering tot den Paus, voor hem geen sprake kon of mocht zijn. Hij zou niet naar Canossa gaan, noch behoeven te gaan, als weleer Hendrik IV. De overwinning op Rome stond vast. En hij slingerde het trotsche woord als een uitdaging de gansche katholieke wereld in het aangezicht.

De Kulturkampf bleek een mislukking. De Duitsche regeering zag zich gedwongen stuk voor stuk hare onrechtvaardige wetgeving af te breken; en telkens sterker deed zich voor Bismarck de noodzakelijkheid gevoelen, wèl naar Canossa te gaan, en de betrekkingen met den H. Stoel te herstellen. In den Paus — de rijkskanselier verklaarde het zelf, sprekende over Leo XIII — had hij bij Bismarck, zijn meester gevonden.

Bismarck zelf riep de hulp in van Paus Leo XIII als scheidsrechter in het conflict met Spanje over de Caroline-Eilanden.

En datzelfde Duitschland roept later de hulp in des Pausen om algeheele zelfvernietiging te ontgaan. De gezant des Pausen verblijft thans te Berlijn, waaruit Duitschland's voormalige heerscher thans gebannen is.

Ook Frankrijk in latere jaren meende den strijd tegen Rome met goed gevolg te kunnen aanbinden. Door allerlei wetten en maatregelen, werden de rechten der Kerk aangetast, de katholieken getroffen in hun dierbaarste belangen. En tegen den H. Stoel werd daarbij opgetreden met een sans-gêne, dat wel moest leiden tot het verbreken van alle betrekkingen. De anti-clericalen genoten er in. En niet minder, dan Bismarck achtten zij zich zeker van de overwinning.

En de geschiedenis?

De sterke en openlijke drang naar het herstel der officieele betrekkingen met het Vaticaan is thans een der meest teekenende symptomen in de politiek van Frankrijk. En dit is van te meer belang, eerstens wijl die drang zich ook openbaart in de kringen van hen, die allerminst „verdacht kunnen worden van eenige sympatie voor de Kerk, of voor den Paus.

Het is merkwaardig, dat de wensch tot toenadering tot Rome blijft bestaan niet alleen, maar zich ook telkens duidelijker en krachtiger openbaart, zelfs bij liberalen en socialisten.

Ook Frankrijk heeft ondervonden, dat men niet straffeloos de rechten der Kerk aanrandt en dat het voor een volk een geduchte stap achterwaarts beteekent, te breken met den H. Stoel. Het onderhouden van goede betrekkingen met Rome is een bron van kracht voor elken Staat; het is een noodzakelijkheid. En dat dit thans in Frankrijk wordt gevoeld en begrepen, is wel een der meest opvallende verschijnselen in deze dagen van schokkende gebeurtenissen en een waarschuwing, een vingerwijzing voor allen, die de teekenen van den tijd verstaan.

Verdwenen is Combes, en zijn „lichtenuitdoover" Viviani. Frankrijk is reeds naar Rome getrokken, en heeft bij het Vatikaan deemoedig aangeklopt.

De Paus is een wereldpersoonlijkheid. Zooals Christus van zich zelven getuigde, getuigt ook Zijn

Plaatsbekleeder op aarde. Zijn rijk is niet *van* deze wereld, maar zooals Hij, die hem gezonden heeft, wel *voor* de wereld.

Dit erkende onlangs LLOYD GEORGE: „Het vraagstuk, zoo zeide hij, van de wereldlijke macht van een geestelijk vorst is een der grootste strijdpunten van het Christendom. Er zijn Roomsch-Katholieken, die er in gelooven, en er zijn Roomsch-Katholieken, die er *niet* in gelooven. Ik wensch geen oordeel uit te spreken, maar sinds de Paus van zijn wereldlijke macht beroofd is, is zijn geestelijke macht even groot en heel waarschijnlijk zelf grooter dan ooit."

Wie van de wereld is, ziet zijn macht beperkt, daar de wereld steeds het hare zoekt, opgesloten al zij blijft in eng egoïsme.

Wie van God komt, kent geen grenzen voor zijn werkkring, omvat allen in zijne liefdevolle zorgen, zooals de Hemelsche Vader zelf.

Die waarheid juist ligt ten grondslag van het wonderbaar verschijnsel, dat heden ten dagen een raadsel blijft voor allen, wier gezichtseinder de aarde niet overschrijdt: het verband dat er bestaat tusschen den Paus en het Volkenrecht. Regeeringen en volken wilden dat verband ontkennen; regeeringen en volken worden genoodzaakt het te erkennen.

Een paar maanden geleden werd dit vraagstuk offi ieel behandeld in de Amsterdamsche Universiteit door den heer Mr. J. Dr. W Scheider, die met een proefschrift over den Paus en het Volkenrecht den doctorshoed in de staatswetenschap op zijn hoofd mocht plaatsen.

De strijd om de volkenrechterlijke positie van den Paus is er een bij uitstek van onzen tijd. Zij is dat geworden na de overweldiging van Rome in 1870 door de Italiaansche troepen. Sinds 20 Sept. van dat jaar werd „onophoudelijk onderzocht of en zoo ja, welk verband er nu nog bestond tusschen Paus en het Volkenrecht." Vóór dien tijd kwam de vraag niet op. „De Paus was óók Staatshoofd en de geldende theorie, dat alléén Staten subjecten zijn van het Volkenrecht, scheen ook op hem van toepassing. Maar toen Rome bij Italië was ingelijfd en het overgroote deel der Volkenrechtsleeraren toentertijd in koor riep, dat de Kerkelijke Staten volkenrechtelijk verdwenen waren, stond de wereld voor het merkwaardig schouwspel, dat het tot dan geldend verkeer tusschen Staat en Paus uiterlijk in geenen deele veranderde. Theorie en feiten schenen in flagranten strijd."

Hoe nu is deze situatie te verklaren? vraagt de schrijver. Is er nog verband en, zoo ja, welk?

Zoo ergens, dan is bij dit vraagstuk beperking geboden, antwoordt hij, en geeft vervolgens de redenen aan. Eerstens: de actueele positie van het Pausdom. In de laatste tientallen jaren en in verhoogde mate nog sinds het uitbreken van den wereld-oorlog stond het Pausdom „in één der brandpunten van de wereld-belangstelling," zooals met een reeks feiten en gegevens wordt in het licht gesteld. Maar ook geheel afgezien van de actueele en toekomstige positie van het Pausdom, is het, „uit zuiver wetenschappelijk oogpunt van zéér veel belang, juridisch licht te laten vallen op den aard der verhoudingen tusschen Paus en Staten". Speciaal bij het thema: de verhouding van den Paus tot het Volkenrecht, wordt dikwijls de toevlucht genomen tot dialecti sche kunststukjes, tot uitvluchten, die vergoelijkend nog als slagen in de lucht kunnen worden betiteld, maar die met een bevredigende en juiste oplossing niets gemeen hebben, hoe gretig vele schrijvers over Volkenrecht ze ook van elkander overnemen. En nu achtte Dr. Schneider speciaal een Nederlandsche studie aanbevelenswaardig, én omdat in Nederland, voor zoover hem bekend, nog geen boek, dat in het bizonder de volkenrechtelijke zijde behandelt over 's Pausen positie is verschenen, én omdat ook daar te lande bij de beraadslaging in Kamers en pers over de zending van een tijdelijk en bizonder gezantschap naar het Vaticaan, onderscheidene misvattingen omtrent 's Pausen volkenrechtelijke positie bleken te bestaan.

Het probleem, dat de schrijver zich voorstelde te behandelen, wordt op uitnemende wijze door hem van alle zijden belicht. Een overvloed van materiaal werd door hem verzameld. Hij laat de geschiedenis spreken, hij haalt een drom van getuigen aan, bij beschouwt 's Pausen subjectiviteit vóór 1870, de gebeurtenissen van dat felbewogen jaar, en de verhouding der Staten ten aanzien van het Pausdom na '70, om, na vervolgens een enkel woord aan de Souvereiniteits-quaestie te hebben gewijd, de hoofdconclusiën, waartoe hij kwam, aldus saam te vatten:

1. De heerschende leer, die alleen Staten als volkenrechtssubjecten kent, is onjuist.
2. De Paus is vóór en nà 1870 subject van Volkenrecht.
3. De Paus is géén subject van eenig bijzonder machtenrecht (jus inter-potestates).
4. De Paus is géén artificieel subject van Volkenrecht.
5. De onderscheidingen in het volkenrecht tusschen volmaakte, on volmaakte, werkelijke en schijnbare subjecten dienen te vervallen.
6. De volkenrechtelijke subjectiviteit des Pausen, verband houdende met zijn geestelijk gezag, stond geheel buiten Italië's wetgevend vermogen.
7. De Italiaansche garantiewet is een poging van Italië om de onafhankelijkheid van den Paus te construeeren, nu de eigen territoriale hoogheidsrechten van den Paus naar het systeem der wet waren weg gevallen.
8. Italië is in géén opzicht verantwoordelijk voor volkenrechtelijke handelingen des Pausen.
9. Het feit, dat de Paus op de Vredesconferentiën niet is vertegenwoordigd geweest, en dat hij momenteel nog geen plaats heeft in den Volkerenbond, is een zéér grove fout.

Aan deze conclusiën liggen stevige argumenten ten grondslag. De schrijver wijst op hetgeen door den tegenwoordigen Paus tijdens den oorlog aan belangrijke daden is verricht, De bekende Vredesnota van Zijne Heiligheid staat bovenaan. En al mocht, zegt de schrijver, die roep van 1 Augustus 1917 niet rechtstreeks gelukken, — welken invloed ze hééft gehad is nu nog niet te overzien — het Vatikaan is ongetwijfeld één der centra, waarheen zooals Prof. Van Hamel Jr. in de Amsterdammer schreef, „de gedachten telkens uitgaan, en waar nu de zéér eenige plaats van Petrus' Stedehouder, ook voor de niet-katholieken, weer eens onmiskenbaar uitkomt"

Men tracht thans het volkenrecht te belichamen in den Volkenbond. Zal men den Paus een zetel in den Volkenbond aanbieden?

Van het antwoord op deze vraag hangt de toekomst van den bond af. Zulks is de openhartige erkenning van vele staatswetenschappelijke mannen, die in den Paus slechts de internationale persoonlijkheid zien, zonder in hem den plaatsbekleeder van Christus op aarde te erkennen. Zonder den moreelen steun dezer hoogste zedelijke macht op aarde is ook volgens hen de Volkerenbond ten doode opgeschreven, gelijk het Vredespaleis te 's-Gravenhage thans verlaten staat, omdat den Paus de ingang daartoe geweigerd werd.

— In de „Nederlander", het bekende Chr. Historische orgaan, worden een paar artikelen gewijd aan dat proefschrift van Mr. Dr. J. W. Schneider over het probleem van den Paus in het Volkenrecht.

De schrijver der artikelen gewaagt met waardeering van 's Heeren Schneider's arbeid, maar hij oefent tevens critiek, wat van zijn stand punt begrijpelijk is.

Van belang mag het intusschen heeten, hoe ook in dit niet-katholieke orgaan over de beteekenis van den Paus geoordeeld wordt.

Instemming wordt betuigd met het standpunt in de dissertatie ingenomen, dat de Paus ook nu nog subject van het volkenrecht behoort te zijn, hoewel hij geen Kerkelijken Staat meer achter zich heeft, en de *Nederlander.* zegt dan o. m.:

„Zijn ('s Pausen) wereldlijk gezag heeft ook in de beste dagen nooit veel beteekend. De kerkelijke staat was, als staat, steeds onbeteekenend. Het wereldlijk gezag was aan het geestelijk gezag nooit geëvenredigd. Het gaat dus niet aan om den Paus buiten het volkenrecht te zetten, omdat zijn wereldlijk gezag verdwenen is. Want zijn geestelijk gezag is behouden gebleven en dat gezag is nog steeds buitengewoon groot. De Paus is nog steeds een internationale persoonlijkheid van groote beteekenis Hij is nog souverein, al is het ook slechts in naam. Hij zendt nog gezanten en ontvangt ze. Hij brengt nooit bezoeken aan vreemde hoven, maar ontvangt toch wel hoofden van vreemde staten, die er gewoonlijk prijs op stellen hem te bezoeken, hoewel de Paus daarbij voorwaarden stelt, die het gemakkelijk zijn na te leven. Het gaat dus moeilijk om zulk een persoonlijkheid, volkenrechtelijk, geheel ter zijde te zetten en voor zooverre wij weten, doet dat alleen Italië. De andere staten volgen het voorbeeld door Italië gegeven, omdat zij Italië ter wille zijn willen, maar ook uit eigen hoofde zouden zij den Paus zeker nog als een volkenrechtelijk persoon erkennen.

Dat de andere Staten Italië's voorbeeld volgen, lijkt ons te veel gezegd — aldus het Ctr.

In elk geval is Italië er niet in geslaagd, de volkenrechtelijke beteekenis van den Paus naar het verleden te verbannen.

En de feiten en de oordeelvellingen, van niet-katholieken, evenzeer als katholieken, doen steeds duidelijker uitkomen, dat dit ook nimmer het geval zal kunnen zijn.

Berichten uit de Kolonie.

Een Jubilé.

Bij Decreet van Paus Pius IX van 9 Juli 1868 werd de Missie van Curaçao aan de Paters Dominicanen der Hollandsche Provincie toevertrouwd.

Wegens den oorlog is de herdenking van dat gouden jubelfeest in alle stilte voorbijgegaan en tot later uitgesteld.

Een geschikte gelegenheid biedt zich hiertoe op den 11 Juli a.s., daar het dien dag 50 jaar zal geleden zijn dat de eerste Dominicaansche Missionarissen hier voet aan wal zetten.

Den 11 Juli 1870 kwam Mgr. H. J. A. VAN EWIJK, de eerste Dominicaansche Apostolische Vicaris met zijn ordebroeders de Paters REGINALDUS SCHRAUWEN en HYACINTHUS BERGMANS en Broeder JOZEF KÖLLER hier aan om het nieuwe Missiewerk te aanvaarden.

Dit feit zal op Zondag 11 Juli a.s. kerkelijk op plechtige wijze herdacht worden, om God te danken voor de zegeningen gedurende die 50 jaren aan de Curaçaosche Missie geschonken.

Voedselvoorziening.

In de Surinaamsche bladen vonden wij de volgende 2 aankondigingen:

— De Algemeene Voorzitter van de Voedingsmiddelen-Commissie zal op Woensdag 14 April a.s. aanbesteden de levering van 30,000 KG. gele mais ten behoeve van het Gouvernement van de kolonie Curaçao.

— De Algemeene Voorzitter van de Voedingsmiddelen-Commissie zal op Woensdag 21 April a.s. v. m. 10 ure heraanbesteden de levering van 30,000 KG. gele mais voor Gouvernement van Curaçao, en v. m. 11 uur een nieuwe aanbesteding houden voor nog 30,000 KG. gele mais voor het Gouvernement van Curaçao.

Tot nu toe zijn noch de Kamer van Koophandel, noch de Kooplieden en winkeliers, die het rekest aan den Gouverneur onderteekend hebben, er in geslaagd een ontwerp samen te stellen, dat voldoende waarborgen biedt tot verzekering van doorloopende voorziening van voedsel in onze kolonie. Het laat zich dus aanzien, dat er geen andere oplossing voor de moeielijkheid te vinden is dan het voortbestaan van het Bureau van Voedselvoorziening althans voorloopig te bestendigen.

Intusschen is de prijs van het meel weer aanmerkelijk gestegen.

Afdeeling X West-Indië.

In Suriname is men al evenmin te spreken over de behandeling der Xde Afdeeling West-Indië van het Departement van Koloniën. *De Surinamer* zegt: „Naar wij vernemen hebben de besprekingen van Gouverneur Staal met den Minister van Koloniën reeds zeer goede gevolgen gehad, en mag verwacht worden, dat degelijke maatregelen in het belang der Kolonie zullen genomen worden. Reeds vroeger zeiden wij, dat zulks gelukkig is voor Suriname. Ook heeft de Gouverneur zich beklaagd over de tegenwerking, welke op het Departement van Koloniën afdeeling West-Indische zaken tegen Suriname geschiedt.

Het is dan ook niet onwaarschijnlijk, dat veranderingen in genoemde afdeeling te verwachten zijn. Van het bestaan eener portefeuille, welke de aspiranten voor Suriname zouden te lezen krijgen, is wel geen sprake; maar wel is het een feit dat dezen tegen Suriname worden opgezet, wanneer zij zich voor eene betrekking in de kolonie komen aanmelden. Het is daarom voor Suriname te hopen, dat de booze geest van die afdeeling verwijderd worde."

De West-Indische Gids.

(Inhoud van No. 11, Maart 1920.)

De waarde van Suriname, door Tj. PYTTERSEN. — Sanitaire beschouwingen, in verband met immigratie van werkkrachten in Suriname, door Dr. R. RÖMER. — De Bovenwindsche Eilanden der Kolonie Curaçao, door A. B. J. PRAKKEN. — Immigratie van Duitschers in Suriname 1733 — 1740, door Mr. R. BIJLSMA. — Een Surinaamsch Gouverneur uit de 18e eeuw, door S. KALFF, (I). — De Surinaamsche scholen van de Evangelische Broedergemeente, door JOH. SNELLEMAN — Het Groene Kruis in Suriname — Economische mededeelingen. — Uit de Pers. — Bibliographie.

Duitsche Gezant in Carácas.

De Duitsche Gezant VON PROLLIUS, die jaren lang dien post in Caracas bekleed heeft, is den 17n April ll. opgevolgd door DR. PAUL S. HORST FALCKE, die vroeger in verschillende officieele betrekkingen in andere republieken van Zuid-Amerika werkzaam was.

Dankbetuiging.

—Ontvangen van het „Departement van den Landbouw in Suriname" Bulletin No 39. *Bydrage tot de kennis der Krullotenziekte* door GEROLD STAHEL.

Ontvangen van het Bestuur onzer Kolonie Dr. K. W. DAMMERMAN, *Landbouwdierkunde van Oost-Indië.*

Hollandsche Tooneelisten.

Naar *„De West"* van Suriname verneemt, heeft de *Groep Antillen* van het A. N. V. op Curaçao besloten geen deel te nemen aan de garantie, die gevraagd is voor de overkomst van een Hollandsch tooneelgezelschap naar Suriname en Curaçao.

De staking in Nederland.

Bij het vertrek van het ss. *Prins Frederik Hendrik* uit Amsterdam op 3 April was de staking nog niet geëindigd, maar werd het einde in de volgende week voorzien. Er waren een 1400 werkwilligen uit verschillende streken des lands te werk gesteld, zoodat de boot eenige lading voor Suriname kon medebrengen.

Zoowel van de zijde der stakers als van die der werkgevers werden teekenen van toenadering vernomen. De stakers wilden in beginsel de bemiddeling der Regeering aanvaarden.

Officieren ter Koopvaardij.

De Vereenigingen van Nederlandsche Gezagvoerders en Stuurlieden ter Koopvaardij, gevestigd te Amsterdam, heeft aan de Tweede Kamer een adres gericht, waarin zij de aandacht vestigt op het feit, dat Nederland, in tegenstelling met de meeste zeevarende naties van beteekenis, nog altijd vreemdelingen toelaat tot de examens voor officier ter Koopvaardij.

Naar aanleiding van het aanhangige ontwerp-Schipperswet, vestigt zij de aandacht op deze leemte, te meer nu deze practische beteekenis verkrijgt, door het feit, dat duizenden Duitsche koopvaardij-officieren werkloos zijn, die tengevolge van den stand der valuta hunne diensten veel lager kunnen laten honoreeren. Het is nl. te vreezen, dat deze officieren in grooten getale, na zich eenige kennis der Nederlandsche taal te hebben verworven, de Nederlandsche examens zullen doen en zij het nationale element, dat met zooveel moeite de vreemdelingen van de vloot heeft verdreven, weder zullen verdringen.

Adressante verzoekt het daarheen te willen leiden, dat in de Schipperswet een bepaling worde opgenomen, houdende, dat alleen Nederlanders worden toegelaten tot de examens voor officier ter koopvaardij.

Wetten en Verordeningen.

Bij J. H. de Bussy te Amsterdam is verschenen de achtste, geheel herziene druk van „Wetten en Verordeningen betreffende Nederlandsch-Indië, Suriname en Curaçao", uitgegeven onder toezicht van Prof. Mr. Ph. Kleintjes. Het werk telt 365 blz., de prijs bedraagt f 6.

Jong Curaçao — Sarto II 0—0.

Woensdag ll. is er gematcht tusschen *Jong Curaçao* en *Sarto II.* Zooals meer gebeurt, was er een zeer sterke wind, waardoor de bal tot groote verveling telkens „out" ging. Dit was er ook mee de oorzaak van, dat er van samenspel niet zoo heel veel terecht kwam, ofschoon er door beide partijen hard gewerkt is.

Vóór halftime heeft *Jong Curaçao* de wind mee, waardoor de bal bijna de heele tijd op *Sarto's* helft is, en zoodoende de geel-witten dwingt zich vooral op verdediging toe te leggen. Een paar maal wordt hun doel in een benarde positie gebracht, maar keeper en backs kunnen nog telkens redden. Als de Scheidsrechter „halftime" fluit, is 't nog 0—0 en heeft de keeper van *Jong Curaçao* geen enkele bal gehad. Na de rust beweegt 't spel zich meer in 't midden van 't veld en wordt er bij beide partijen weer op goal gezeten. De eindstand is nog 0—0. De twee clubs wegen goed tegen elkaar op, ofschoon *Jong Curaçao* een beetje sterker is.

Staking van de Tram.

De Stakingen zitten in de lucht. Ook onze bekende Motortram, Punda-Pietermaai-Scarloo, is door de stakingsbacil aangetast tot zeer groot ongerief van de zeer talrijke personen, die dagelijks van dat vervoermiddel gebruik maken, en voor wie de tram langzamerhand een onmisbare schakel geworden is, die hun dagelijksche bezigheden met elkander verbindt.

Reeds tijdens den oorlog gebeurde het meermalen, dat de tram teekenen van ouderdom en zwakte vertoonde, maar na eenige dagen van observatie en reparatie was het defect weer voor een tijd verholpen. De groote moeielijkheid was echter dat sommige reservedeelen, die meer aan slijtage onderhevig waren, tijdens den oorlog onmogelijk uit Engeland konden verkregen worden.

In een geheel ander stadium is de kwestie nu gekomen, daar, zooals ons ter oore kwam, de Engelsche firma, die indertijd die motortrams geleverd heeft, niet meer bestaat, of althans dat fabrikaat niet meer aflevert, zoodat er geen kans meer bestaat, dat de noodige reservedeelen weer kunnen worden aangevuld. Iedereen betreurt dat ten zeerste. Want de motortram, zoolang hij in orde was, voldeed aan alle billijke eischen van het vervoer voor onze kolonie. En voor zoover het een buitenstaander kan beoordeelen, heeft de eigenaar, de moeielijke en ongunstige tijdsomstandigheden in aanmerking genomen, steeds zijn uiterste best gedaan, de defecten te herstellen. —

Doch naar het schijnt, heeft hij de voorwaarden van het contract daarbij uit het oog verloren en is hij daaraan door den Directeur van O. W. op gevoelige wijze herinnerd. Door die onvrijwillige staking onderhoudt de tram het verkeer niet meer, zooals de concessie inhield, tusschen dit stadsgedeelte, en om die reden heeft de Directeur van O. W. den eigenaar een boete opgelegd, die van dien aard is, dat naar het schijnt de eigenaar het raadzaam acht van de geheele concessie af te zien. Zóó is die onvrijwillige staking nu een vrijwillige geworden; een ernstig conflict tusschen beide partijen, waarin voor het oogenblik nog geen oplossing te vinden is. En het publiek is er mede de dupe van.

Moet die toestand nu zoo blijven? Tijdens den oorlog is er zooveel *Ersatz* in de mode gekomen. Zouden wij ook niet door een hulp-in-den nood kunnen tevreden gesteld kunnen worden?

En waar blijft die autobus? Wat is er geworden van die concessie van den Heer BARRET DE NAZARIS, voor wien de Heer J. P. G. ECKER als vertegenwoordiger optrad? Deze laatste concessie, die alleen de verbinding van de stad met de buitendistricten zou onderhouden, komt in veel gunstiger conditie, wanneer hij ook zijn actie over de stad zou kunnen uitstrekken.

Het publiek ziet met zeer veel belangstelling en spanning een spoedige oplossing van deze kwestie tegemoet.

Gebrek aan Werkvolk.

Curaçao wordt in versneld tempo leeggepompt. Al het werkvolk vloeit weg naar den vreemde.

Nu weer doet *The Barahona Company* een oproep om werkkrachten en het staat te verwachten dat op zulke voordeelige voorwaarden zeer velen aan dien oproep zullen beantwoorden. Voor Kanaalwerken, voor het maken van betonconstructies, en het leggen van spoorrails worden gevraagd arbeiders tegen 1½ dollar daags, opzichters voor nog 25% hooger loon. timmerlieden voor 2 tot 3½ dls daags, vrij dokter en verpleging in geval van ziekte, alles voor een contract van 8 maanden met vrije heen-en terugreis, terwijl het loon reeds ingaat op den dag van vertrek van hier.

Zulke loonen verdient geen enkele werkman hier in onze kolonie. Er is hier ook geen enkele werkgever, die bij mogelijkheid zulke loonen *kan* uitkeeren.

Gisteren is reeds de eerste bezending van 60 werklieden voor deze Maatschappij naar Sto. Domingo vertrokken. Nog meerderen zullen volgen.

Een prachtfilm.

ll. Zaterdagavond zijn wij op vriendelijk uitnoodiging van den Heer J. E. CERTADO in de *Salon Habana* getuige geweest van de eerste opvoering als proef van de film **El Pecador**, (De Zondaar).

Men beweert wel eens dat films met werkelijk zedelijke strekking flauw en laf zijn en onmogelijk kunnen boeien. Doch deze film, die bovendien als een echt katholieke film kan gelden, logenstraft die goedkoope bewering volkomen.

Onder ieder opzicht kunnen wij de bijwoning van deze film, met zeer boeiende spannende en aangrijpende tafereelen, met hooge moreele strekking, waarvan veel opvoedende kracht en leering uitgaat, aan ieder ten zeerste aanbevelen. Prachttypen zooals den egoïstischen fabrieksеigenaar Mr. Carson, de sympatieke figuur van diens zoon Carlos, den volksverleider Petrowski en zijn handlanger, aandoenlijke huiselijke tafereelen in het werkmansgezin, scènes op het kantoor van Mr. Carson, allerliefste kindertafereeltjes, zelfs de verschijning van O. L. Vrouw te Lourdes, zooals ze door de dochter van den werkman verhaald wordt wisselen elkander in bonte verscheidenheid af.

Deze film boeit ook door zijn sterke contrasten en verwikkeling, waarvoor speciaal de eerste helft van dezen socialen roman ruimschoots de stof levert. Wij worden binnengeleid in de reusachtige staalfabrieken, wij zien de ovens gloeien, de ziedende staalspecie in de vormen golven, de machtige schaafmachines hun automatisch werk verrichten, het inspannend monotoon werk der fabrieksmeisjes. Vol beweging en spanning zijn de tafereelen van de socialistische meeting, hier en daar gekruid door humoristische episodes, het beramen van den aanslag, de diefstal, de opstand der werklieden, de aanval op de fabriek, het moedwillig auto ongeluk, het werk der detectives, het redden van een menschenleven uit het brandend huis en eindelijk de mooie ontknooping.

Deze film is in hooge mate leerzaam, wekt tot bewondering en navolging der edele karakters, tot afschuw van het kwaad, en leert het katholicisme kennen van een zijde, die door vijanden van den godsdienst maar zelden gezien en begrepen en nooit gewaardeerd wordt.

Heden avond ten 8 uur zal de uitvoering van deze film voor het publiek plaats vinden. Wij willen hopen dat zeer velen met eigen oogen zich van het schoone van deze film gaan overtuigen.

Wijziging van de Inkomstenbelasting.

Voorloopig Verslag.

Tegen de strekking van het ontwerp had men geen bezwaar, alhoewel werd opgemerkt, dat het, teneinde het evenwicht te herstellen, niet voldoende is de inkomsten te vermeerderen, doch ook bij de uitgaven met den nood van de koloniale kas rekening is te houden.

Vrij algemeen wenschte men het Bestuur in overweging te geven de aanvangsgrens van de belastbare inkomens te verhoogen en te brengen op f 900,— à f 1 000.—

Aanleiding hiertoe waren vooral de moeilijkheden verbonden aan het innen van de onbelangrijke sommetjes, die opgebracht zullen worden door belasting van de lagere inkomens en de omstandigheid, dat een jaarlijksch inkomen van f 600,— van eenige jaren geleden nu zeker gelijk staat aan een jaarwedde van f 1 000, —

Een lid was van meening, dat het uit een educatief oogpunt wellicht aanbeveling kon verdienen ook de lagere inkomens te belasten.

Gelet op de houding van de meesten uit deze groep belastingplichtigen bij het invorderen van het verschuldigde, werd evenwel betwijfeld of dit oogmerk bereikt wordt.

De geleidelijke progressie, die plaats heeft tot inkomens van f 12 000, wilden verscheidene leden doorgevoerd zien tot die van f 20 000,—

Een paar leden gingen zelfs nog verder en wenschten die in alle consequentie doorgevoerd te zien.

Hiertegen werden bezwaren gemaakt. Men meende, dat dit voor personen met hooge inkomens, die door den hoogen belastingaanslag veel te offeren zouden hebben, een aanleiding zou kunnen worden om de kolonie te verlaten en zich ergens anders, waar de toestanden in dit opzicht gunstiger zijn, te gaan vestigen. In elk geval zouden hooge directe belastingen ingezetenen van de naburige republieken, waar geen directe belastingen worden geheven, weerhouden zich, als tot dusverre, hier te komen vestigen.

De voorstanders van de verder doorgevoerde progressie koesterden deze vrees niet. Geldmagnaten zullen, indien zij voor hun bestaan niet hier dienen te wonen, toch wel weggaan, dacht men.

Een lid deelde mede, dat hij geen land en geen belastingstelsel ter wereld kende, waar de geleidelijke progressie in belastingheffing niet consequent doorgevoerd wordt; hij noemde de andere stelsels immoreel en keurde de voorgestelde methode dan ook niet goed.

Officieele berichten.

Van deze week.

De heer J. A. P. Thielen is tijdelijk eervol ontheven uit het ambt van Gezaghebber van Bonaire, en tijdelijk benoemd tot kolonialen ontvanger alhier.

De 1ste commies M. Ph. van Romondt is eervol ontheven uit de verdere waarneming der betrekking van kolonialen ontvanger.

Aan Mej. J. L. Peiliker, tijd. 2de beambte ter Gouvernement-Secretarie, is op haar verzoek eervol ontslag uit 's lands dienst verleend.

De tweede klerk ten postkantore P. B. Gorsira is in activiteit hersteld.

Aan den kommies entreposeur alhier G. S. Ponne Sz., is tot verder herstel van gezondheid een maand verlofsverlenging verleend.

Aan den gouvernements-geneeskundige van Aruba H. E. Oduber is veertien dagen verlof naar Curaçao verleend.

Aan den heer C. P. de Haseth is wegens vertrek van het eiland, onder dankbetuiging voor de als zoodanig bewezen diensten, eervol ontslag verleend als plaatsvervangend lid van de commisie van aanslag voor de Grond— en Gebruiksbelasting, en de heer C. P. Neuman Wz. is als zoodanig benoemd.

Aan den heer C. N. Winkel is op zijn verzoek, onder dankbetuiging voor de door hem als zoodanig aan de kolonie bewezen diensten, eervol ontslag verleend als eersten Luitenant-commandant van het Curaçasch Weerbaarheidskorps en als Luitenant bij de schutterij.

Aan den hoofdagent van politie Pe Mackay is tot herstel van gezondheid een maand verlof verleend.

Aan den agent van politie 2e klasse P. W. Schaffels is tot herstel van gezondheid twee weken verlof verleend.

Aan den kommies eerste klasse der belastingen L. P. Celestino is op zijn verzoek, wegens physieke ongeschiktheid, eervol ontslag uit 's lands dienst verleend.

Aan den heer Jos. M. L. Maduro is op zijn verzoek wegens vertrek naar het buitenland eervol ontslag verleend als lid van de Commisie van Toezicht op den leergang voor handelsonderwijs alhier, en als zoodanig is benoemd de heer Jos. C. Henriquez.

In verband met de opening van de vergadering van den Kolonialen Raad op Dinsdag, den 11den Mei a. s., is het volgende bepaald :

1o. Op dien dag zullen, met zonsopgang, van de gouvernementsvaartuigen, van de forten en van de gouvernementsgebouw, waar dat bij feestelijkheden gebruikelijk is, de vlaggen worden geheschen, en niet voor zonsondergang worden gestreken.

2o. De Voorzitter en Leden van den Kolonialen Raad, de Ondervoorzitter en leden van den Raad van Bestuur vereenigen zich te negen uur des voormiddags in de vergaderzaal van den Kolonialen Raad.

3o. De Gouverneur, vergezeld van zijne adjudanten, verlaat het Gouvernementshuis te negen uur des voormiddags, teneinde de vergadering te gaan openen.

4o. De Gouverneur, gekomen zijnde aan het Raadhuis, wordt ontvangen door een door den Voorzitter van den Kolonialen Raad te benoemen commissie, die hem naar de Raadzaal geleidt.

5o. De Gouverneur opent de vergadering.

6o. Dadelijk na de opening verlaat de Gouverneur de vergadering en wordt tot aan de deur van het Raadhuis begeleid door de sub 4o. bedoelde commissie.

7o. Voor het Raadhuis wordt een eerewacht van het garnizoen opgesteld.

8o. Een saluut van vijftien schoten uit het geschut van het Waterfort kondigt aan zoowel het oogenblik, dat de Gouverneur het Gouvernementshuis, als dat, waarop hij het Raadhuis verlaat.

IJzererts in Suriname.

Een vorige maal vermeldden wij reeds dat de geoloog Prof. GRUTTERINK naar Suriname was vertrokken, ten einde zich te overtuigen van de waarheid der beweringen van het vinden van IJzererts in het binnenland van Suriname.

Prof. Gruttering heeft zijn onderzoek reeds voleindigd en is weer naar Nederland vertrokken.

Met het SS. *Nickerie* zijn in Paramaribo aangekomen de Heeren Ingr. Dr. DURRER, Geschäftsführer v. d. Verein deutscher Eissenhütenleute en Bergassessor A. DIESTERWEG. Genoemde Heeren zijn uitgezonden door het consortium Fried. Krupp. A. G. c. s. te Essen dat een contract voor afname van ½ tot één millioen ton IJzererts van de terreinen der Guayana Goud Placer Mij., heeft afgesloten, om een onderzoek in te stellen naar de ertsformatie van den Donderbariberg en daarover rapport uit te brengen.

Algemeen Nederlandsch Verbond.

Naar wij vernemen zijn er door de leden van de Groep Nederlandsche Antillen geen candidaten gesteld voor de drie plaatsen, die in het bestuur van de groep opengevallen zijn door het vertrek naar Nederland van Mevr. VAN BREEMEN-KRUYT het vertrek naar New York van den heer A. A. BOOM, penningmeester, en het bedanken van den heer C. J. KRIJT secretaris.

Het bestuur heeft nu ingevolge het reglement zes candidaten gesteld, waaruit de leden er drie moeten kiezen. De *verkiezing* zal geschieden in een algemeene vergadering op Zaterdag 22 Mei a. s. De leden kunnen hun stem uitbrengen door een hun toegezonden stembriefje van 8 - 22 Mei aan het bestuur te zenden of in een bus te werpen, die geplaatst is bij het Bestuurslid F. W. P. Winkel, Heerestraat.

De zes candidaten zijn in alfabetische volgorde de heeren: P. BART, J. H. BODENBURG HELLMUND, JOS. C. HENRIQUEZ, R. S. DE LANNOY, W. R MENKMAN en S. MOOK.

Wij zijn zeer benieuwd, of de leden een even druk gebruik van het hun verleende stemrecht zullen maken als in 1919, toen ruim 170 van de 250 leden hun stem uitbrachten.

Zeilvaart.

Gedurende de maand April 1920.

Binnengekomen VAN		*Uitgezeild* NAAR	
Aruba	6	Aruba	4
Bonaire	32	Barbados	1
Colombia	1	Bonaire	37
Guadaloupe	1	BovenwEllanden	1
La Guaira	2	Colombia	3
La Vela de Coro	6	Guadaloupe	1
Maracaibo	18	La Guaire	2
Pto Cabello	5	La Vela de Coro	6
Pto Rico	3	Maracaibo	21
Sto Domingo	3	Pto Cabello	1
St Kitts	1	Pto Rico	2
Cuba	2	Pto Sucre	1
		Santo Domingo	2
totaal	80	totaal	82

ZITTING

VAN DEN

KOLONIALEN RAAD

OP ZATERDAG, DEN 8sten MEI 1920, DES AVONDS TE ACHT UUR.

TE BEHANDELEN ONDERWERPEN :

1o. Ingekomen stukken ;

2o. Ontwerp-verordening, waarbij voorloopig wordt vastgesteld de koloniale huishoudelijke begrooting voor het dienstjaar 1921.

Willemstad, den 7den Mei 1920.

De Griffier van den Raad,

BOOMGAART,

UITVOERING

ten bate van het

VOORZIENINGSFONDS DER ALGEMEENE AMBTENARENVEREENIGING

op DONDERDAG 13 MEI in het KRANSJE

des avonds ten **8 uur** precies.

PROGRAMMA.

Marionettentheater — Zang — Goochelen —

Blijspel in één bedrijf.

Toegangsbewijzen á **f 1.50.**

verkrijgbaar bij :

Botica „Excelsior," Botica „del Pueblo",

en op 13 Mei, s' avonds aan de zaal.

Namens de Commissie.

C. HOLSTEIN.

DE HEER, EN MEVROUW

H. Kerstjens-Appel

geven kennis van de geboorte hunner dochter

Johanna Maria

Pretoriusplein 21

Amsterdam 8 April 1920.

2—1

Movimiento Marítimo

Di 28 April te 8 di Mei.

A drenta.

Dia 28
Caracas v a di New York
Merida v a di La Guaira
Moody g a di Maracaibo
Dia 29
Conformidad g d di Azua
Maracaibo v a di Maracaibo
Dia 30
Maracaibo g v di Maracaibo
Silfide g h di Maracaibo
Lelia g v di Aruba
Dia 1 di Mei
van Rensselaer v h di Amsterdam
Diana v h di Maracaibo
Breavleaf v i di Tampico
San Jose g v di La Vela
Maria Leoncita g h di Aruba
Dia 3
Achilles v h di Paramaribo
Ansaldo S Georgeo II v i di Europa
Frieda g h di Bonaire
Carlota g h di Maracaibo
20 de Julio g h di Aruba
Dia 4
Venecia g v di Maracaibo
Samson r v di Pto Cabello
Dia 5
Caracds v a di Pto Cabello
Merida v a di Maracaibo
Dia 6
Venus v h di Haiti
Abeona g h Cuba
Dia 7
Gacela g h di Cuba

A sali.

Dia 29
Merida v a pa Maracaibo
Caracas v a pa La Guoira
Maracaibo v a pa New Yok
Dia 30
Ajax r h pa Maracaibo
Willemstad l v pa Maracaibo
Frieda g h pa Bonaire
Dia 2 di Mei
Sirena g h pa Maracaibo
Dia 3
van Rensselaer v h pa Colon
Ansaldo S Georgeg II v it pa Colon
Frieda g h pa Aruba
Dia 4
Stanley g i pa Bonaire
Dia 5
Briarleaf v i pa Tampico
Carisco v a pa Maracaibo
Caracas v a pa New York
Diana v h pa Maracaibo
Eia 6
Venecia g v pa Maracaibo
20 de Julio g h pa Aruba
Merida v a pa Maracaibo
San Jose g v pa La Vela
Dia 7
Venus v h pa Cabello
Achilles v h pa Haiti
F Stream g i pa Barbados
Silfide g h pa Sto Domingo

Officieële Berichten.

(*Van de vorige week.*)

Hierbij wordt bekend gemaakt, dat door den Gouverneur, op het door Zijne Excellentie op den 19den dezer aan Zijne Koninklijke Hoogheid den Prins der Nederlanden gezonden telegram, luidende:

„Kolonie Curaçao biedt Uwer Koninklijke Hoogheid eerbiedig hare oprechte gelukwenschen aan".

Op den 24sten d.a.v. het volgende draadbericht uit den Haag is ontvangen:

„Gouverneur Curaçao Willemstad Curaçao
Oprechten dank
Prins Hendrik".

— Ter kennis van het algemeen wordt hierbij gebracht, dat de Gouverneur het volgende telegram van Z. E. den Minister van Koloniën heeft ontvangen:

„Wil publiceeren dat van Maritime Service of the reparation commission" te Londen verzoek is ontvangen publicatie verleenen aan mededeeling commissie dat zij vijftien Juni en volgende dagen zal overgaan tot verdeeling geweten Duitsche schepen en dat alle aanspraken, welke men ten aanzien van eenig schip wenscht te doen gelden naar aanleiding van paragraaf twintig annex twee part acht vredesverdrag door tusschenkomst regeering reclamant moeten worden bekend gemaakt aan secretariaat „Reparation commission" Bridgewaterhouse Londen S. W. uiterlijk vijftien Mei negentientwintig. Commissie kan later ingediende aanspraken niet in overweging nemen."

De eerste klerk ter Gouvernements-Secretarie G. J. Ferguson is aangewezen om door den Koloniale Raad te worden opgedragen met de betrekking van Algemeen Verslaggever.

Aan den klerk op Aruba H. E. Lampe is tot herstel van gezondheid vier weken verlof verleend.

Aan den agent van politie 2e klasse Th. Angela is tot herstel van gezondheid veertien dagen verlof verleend.

Aan den districtmeester op Aruba M. Kuiperi is om gewichtige redenen acht dagen verlof naar Curacao verleend.

Tot tijdelijk teekenaar bij het Departement van Openbare Werken alhier is benoemd A. Conner van St. Martin.

De tijdelijke agent van politie 2e klasse P. Singer is op zijn verzoek eervol ontheven uit die betrekking.

De ontvanger van St. Martin L. O. Lampe is overgeplaatst naar Bonaire; de adjunct-commies A. W. de Haseth tijdelijk benoemd tot ontvanger op St. Martin; en de adjunct-commies P. H. van Leeuwen tijdelijk tot ontvanger op Aruba.

De tijdelijk ontvanger op Aruba E. Yrausquin is eervol ontheven uit die betrekking en benoemd tot eersten klerk; de koloniaal schrijver enz. F. de P. Croes definitief in zijne betrekkingen op Aruba, en de heer R. J. Beaujon benoemd tot hypotheekbewaarder op dat eiland.

De koloniaal schrijver op Bonaire R. D. de S. Arends is eervol ontheven uit de betrekking van ontvanger op dat eiland, en Mej. M. C. Boom uit de betrekking van koloniaal schrijver enz.

Wegens het heerschen van pokken te Rio Hacha zijn die plaats en omgeving besmet verklaard.

Aan den tweeden klerk ten postkantore alhier P. B. Gorsira is tot herstel van gezondheid een maand verlof verleend.

Aan den eersten klerk J. M. S. van Eps is tot herstel van gezondheid een maand verlof verleend, en de kommies verificateur 2e klasse H. G. Quast is tijdelijk belast met de functien van sub-ontvanger der invoerrechten en accijnzen.

Aan Mej. J. H. Thielen, tweede beambte ter Administratie van financien, is tot herstel van gezondheid, veertien dagen verlof verleend.

Aan den hoofdagent van politie S. M. Bogerd is tot verder herstel van gezondheid veertien dagen verlofsverlenging verleend.

Aan den agent van politie 2de klasse F. V. Sterling is tot verder herstel van gezondheid een maand verlofsverlenging verleend.

De eerste klerk op Aruba H. E. Lampe is voor onbepaalden tijd geschorst.

Aan Mej. J. C. Statius Muller, tweede beambte ten kantore van den Inspecteur van het onderwijs, is tot herstel van gezondheid veertien dagen verlof verleend.

Aan den eersten klerk ten parkette van den Procureur-generaal M. Bartels Daal is tot herstel van gezondheid een maand verlof verleend.

Buitenland.

Tampico.

Voor velen zal het een verrassing zijn te vernemen, dat Tampico, de groote petroleumhaven van Mexico, wat zijn scheepvaart betreft, tegenwoordig reeds als de tweede zeehaven van geheel Amerika beschouwd wordt. Aldus vertelt Arthur Constantine, een Amerikaansch journalist, die langen tijd in Tampico heeft doorgebracht. Tijdens zijn doorreis door de hoofdstad Mexico verklaarde hij aan verschillende colleges's, dat hij nooit had kunnen denken, dat de ontwikkeling dezer haven en van het aangrenzend gebied tot zulk een enormen omvang was uitgegroeid. Hij houdt staande, dat na New-York zonder twijfel Tampico kan beschouwd worden als de haven met de grootste scheepvaartbeweging van geheel Noord- en Zuid-Amerika en dat zelfs Buenos Aires, waar zooveel stoombooten van Europa en Amerika aankomen, toch bij Tampico in dit opzicht ten achter staat. En dat men in die bewering geen journalistieke overdrijving behoeft te zien, blijkt wel hieruit, dat Arthur Constantine op dit gebied een gezag is, daar hij deel uitmaakt van de *Shipping Board* van Washington.

Volgens de gegevens die hij kon verzamelen, kwamen in Tampico gedurende de laatste maand Februari alleen aan stoombooten een millioen tonnemaat binnen, zonder daarbij de zeilschepen te rekenen, die eveneens een aanzienlijk cijfer vertegenwoordigen. De tonnenmaat van de schepen, die maandelijks in Tampico inkomen en vandaar vertrekken kan men schatten op het vijfde deel der totale tonnenmaat der geheele wereldvloot.

Scheepvaartbeweging door het Panama Kanaal in 1919

De Scheepvaart door het Kanaal van Panamá in 1919 overtreft die van alle jaren te voren. In het afgeloopen jaar passeerden er 2.396 schepen met een tonnemaat van 7.128.000 ton *netto*. Bovendien maakten nog een millioen ton aan oorlogschepen van dezen handelsweg gebruik. Aan lading werd 7.711.000 ton alleen door koopvaardijschepen door het Kanaal vervoerd.

Schepen van 7000 ton met 10,000 ton lading waren 2% talrijker dan in welk jaar ook tevoren.

De maand December sloeg het maandelijksch record, omdat gedurende die maand alleen 283 schepen met 957.000 ton *netto*, en 953.000 ton lading passeerden. Aan tolgelden werd in December ontvangen 891373 doll. en gedurende het geheele jaar 6.972.000 dollars.

In 1918 waren de inkomsten 6.429.083 dollars, doch de uitgaven waren toen 20.787.625 dollars.

Nieuws uit het Russisch Paradijs.

Volgens een draadloos bericht uit Parijs heeft de Sowjet-regeering, nu de doodstraf én de buitengewone commissies zijn afgeschaft, de vruchten van den arbeid dezer commissies bekend gemaakt. In 1918 en 1919 zijn 128.000 menschen gevangen genomen, waarvan 21.032 wegens contra-revolutionaire pogingen, 19,763 wegens plichtsverzuim, 830 wegens speculatie, 2317 wegens misdaden tegen het gemeene recht en 9514 wegens onwil.

Hiervan zijn 9641 doodgeschoten, waarvan 7068 wegens contra-revolutionaire pogingen.

Kerkvervolging in Tsjecho Slowakije.

De *Osservatore Romano* maakte onlangs melding van een ergerlijk staaltje van het optreden der regeeringsautoriteiten in Tsjecho-Slowakije, die, naar men weet, de katholieke kerk zeer vijandig gezind zijn. Op bevel van den socialistischen onderburgermeester van Praag, Jekeren Kellner, zijn daar de kruisbeelden uit alle scholen der stad verwijderd en op vuilniskarren naar een onbekende plaats gebracht.

Voorts heeft de roode onderwijzersorganisatie te Praag besloten de gebeden voor en na de klas af te schaffen en te verbieden, dat een onderwijzer op welke wijze ook in het openbaar aan godsdienstoefeningen zou deelnemen.

Het voorbeeld der hoofdstad is door sommige dorpsonderwijzers nagevolgd, die echter op een geweldige tegenagitatie der burgerij stieten. In sommige gemeenten heeft de bevolking zelf de kruisbeelden weer in de schoollokalen geplaatst, hier en daar met geweld. Op andere plaatsen hebben de christelijke families eensgezind verklaard, dat de kinderen de scholen niet meer zullen bezoeken, zoolang de godsdienst er niet erkend wordt.

Nieuwe bestrating.

Er bestaan al heel wat soorten: keien, klinkers, grint, geklopte steenen, sintels, asch, zand, klei, modder enz.

Maar in Engeland is toch iets nieuws uitgevonden.

Tienduizend Duitsche helmen zijn gebruikt om een weg te verharden, die leidt naar het „Salvage depot" te Croydon.

Aan den officier, die over dat werk toezicht hield, werd de vraag gesteld, waarom die helmen niet opgesmolten werden of als souvenirs verkocht. Het antwoord was, dat opsmelten de moeite niet waard was en een verkoop de administratiekosten niet loonen zou.

Restauratie eener kathedraal.

Men is op het oogenblik bezig om den toren van de kathedraal te Straatsburg, die sindt 1914 scheuren begon te vertoonen, van een nieuwen onderbouw te voorzien.

Hiertoe zijn een massa betonnen palen in den grond geslagen, tot een diepte van 3.50 meter beneden de vroegere grondvesten. Daarop zal een fundeering worden gelegd, waarop men om zoo te zeggen den toren zal nederzetten. Voor dat doel zullen hydraulische dommekrachten den toren langzaam oplichten. Vervolgens zullen, nadat de oude grondvesten zijn hersteld, de dommekrachten worden verwijderd en de toren zal langzaam dalen, en plaats nemen op zijn nieuwe stevige basis.

De duur van dit werk wordt op vier jaar geschat.

Hoe de heilstaat wordt voorbereid.

De correspondent van het "Journal des Débats" vertelt van de wijze, waarop in Italie de Italiaansche agitatoren den heilstaat voorbereiden.

Vooral in de Romagna heeft hun drijven rampzalige gevolgen gehad. In het Ferraragebied hebben 70.000 boeren den arbeid neergelegd en een veelbelovenden oogst grootendeels verloren doen gaan. Het vee is naar de stallen gedreven, waar de dieren onverzorgd en zonder voedsel blijven. Gevolg: nieuwe verliezen, welke millioenen en millioenen lire bedragen. Niet te tellen zijn de schuren, door brand vernietigd, de koebeesten en paarden, dood in de stallen gevonden, vergiftigd of verstikt.

BEKENDMAKING.

Het publiek wordt herinnerd aan art. 2 der Verordening 31 October 1901|29 Januari 1902 (P. B. 1902, No. 7), thans luidende:

Iedere hond moet voorzien zijn van

1o. Een halsband met metalen plaat, waarop vermeld staat de naam des eigenaars;

2o. Een aan den halsband vast te hechten penning, welks vorm en opschrift jaarlijks in de maand Mei door den Procureur-generaal worden bepaald en welke, op vertoon van eene door den Ontvanger afgegeven kwitantie, waaruit blijkt, dat de in artikel 1 bedoelde belasting is betaald, vanwege het plaatselijk Hoofd der Politie tegen den kostenden prijs wordt verstrekt.

De penning zal dit belastingjaar den vorm van een rechthoek met gebogen bovenzijde en tot opschrift hebben het getal 1920 en het volgnummer, terwijl het woord Curaçao aan de andere zijde voorkomt.

De penningen zijn aan de Hoofdwacht der politie te Willemstad verkrijgbaar tegen betaling van vijf en twintig cent.

Curaçao, den 1n Mei 1920.

De Procureur-generaal,

1—4 J. B. GORSIRA.

MUTUALITEITS-BANK.

AGENTSCHAP VAN CURAÇAO,

door de MUTUALITEITS-BANK te Bucaramanga, Colombia, op dit eiland opgericht.

Maatschappelijk kapitaal $ 500,000 Goud.

Het belast zich met:

a. den aan- en verkoop van wissels;
b, incasseeringen bij opdracht;
c. commissie-handel in 't algemeen;
d. de vertegenwoordiging van buitenlandsche handelshuizen;
e. de ontvangst en afzending van scheepsladingen.

Dit Agentschap, dat correspondenten heeft in de voornaamste steden van het Buitenland, waar er Banken zijn, neemt gelden a deposito in **Guldens, Pndn. Sterling, Peseta's** of **Francs** voor den termijn van niet minder dan een jaar, met voorafgaand advies van eene maand, een jaarlijkschen interest van **8** pCt. toekennend.

Aangezien de directeur van dit Agentschap, de heer J. P. G. Ecker, terzelfdertijd gemachtigde-generaal van de Colombiaansche Mutualiteits-Maatschappij **Todos Para Todos** en van de Mutualiteits-Hypotheekbank van Bucaramanga, Colombia, is, die elk een kapitaal van $ **500,000 Goud** heeft, vertegenwoordigt het ook die twee ondernemingen, zich dientengevolge eveneens belastend met de verrichtingen, die ten deele hare voornaamste zaken onderscheidenlijk uitmaken, nl.:

f. de aanneming van verzekeringen op het leven, en
g. den verkoop van effecten.

Curacao, 1 October 1919.